

מבחן זה מוקדש ל: **מבחן**

ר' אריאל אליהו בן ר' אשר זעליג ז"ל
מת 3 פורה יסנה בת ר' אריאל ז"ה

מבחן מס' 39 – פרשת תזריע

מסכת מעשר שני / פרק ח' משנה ח' –
מסכת חז"ה / פרק א' משנה ג'

א. מתי הוא זמן ביעור מעשרות?

1. ערב יום טוב הראשון של פסח של שלישית ושל שישית.
2. ערב יום טוב הראשון של סוכות של רביעית ושל שביעית.
3. ערב יום טוב הראשון של פסח של רביעית ושל שביעית.
4. ערב יום טוב הראשון של פסח של שלישית ושל שביעית.

ב. מי שהיו לו פירות מעשר שני בזמן הזה (שאין בית מקדש), האם יחללן? להלכה!

1. אסור לחללן.
2. רשאי, אך אינו צריך.
3. חייב לחללן.
4. אם נרקבים - צריך לחללן.

ג. מדוע שלחו בראשונה: "מהרו והתקינו פירותיכם"?

1. כי סברו, שגם קודם עונת המעשרות צריך לבער.
2. כדי שלא יחול על הפירות דין הפקר.
3. לפני שירקיבו הפירות.
4. כי סברו, שאחרי עונת המעשרות, כבר אי-אפשר לבער.

ד. כשאומר: "מן הַבֵּית" בוידוי מעשרות, למה מתכוון?

1. לנתינת צדקה.
2. לביעור מעשר עני.
3. לקביעת מזוזה.
4. לביעור החלה.

ה. "ככל מצותך אשר צויתני" מה מלמדנו?

1. שאין לגרוע או להוסיף על המצוות.
2. שאם הקדים מעשר שני לראשון, אינו יכול להתנדות.
3. שאם יקדים מעשר שני לראשון, לא תלה ההפרשה.
4. שיש לשמוח בעשיית המצוות.

ו. מדוע ביטל יוחנן כהן גדול את וידוי המעשרות?

1. כי לא יכלו לומר: "וגם נתתיו ללוי".
2. כי אמרו אותו בלי כוונה.
3. כי זלזלו בנתינת המעשרות.
4. רצה למעט בטרחה, שְׁמָא יִמְנְעוּ מַלְקִיִּים מִבְּעוֹר מַעֲשֵׂרוֹת.

ז. ומדוע ביטל את הנוקפים?

1. כי היה נראה כדברי כפירה.
2. כי היה זלזול במועד.
3. כי הקרבן היה נראה כבעל מום.
4. כי לא האמינו בהשגחה פרטית (אין אדם נוקף אצבעו מלמטה וכו').

ח. עיסת דגן שנגעה בעיסה ממין דגן אחר, מתי מצטרפין להשלים השיעור?

1. חיטים עם שעורים.
2. חיטים עם כוסמין.
3. תשובות 1 ו-2 נכונות.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ט. מה דין הפאה?

1. פטורה מחלה וממעשרות.
2. חייבת בחלה ובמעשרות.
3. פטורה מחלה וחייבת במעשרות.
4. חייבת בחלה ופטורה מן המעשרות.

י. להלכה: תבואה שלא הביאה שליש, האם חייבת בחלה?

1. חייבת בחלה, כי היא באה לידי חימוץ ונקראת לחם.
2. פטורה מחלה, כי הוקשה לתרומה.
3. חייבת בחלה, כי הוקשה לתרומה.
4. תשובות 1 ו-3 נכונות.

תשובות למבחני שבט – אדר א'

מבחן מס' 30:

מסכת תרומות / פרק ח' משנה ב' - פרק ט' משנה ג'

א. כהן שהיתה תרומה בתוך פיו, ונודע לו שהוא בן גרושה כיצד ינהג?

ת. 3. יפלוט לדעת כולם.

ב. היה אוכל באשכול, ונכנס מן הגינה לחצר, מה יעשה? להלכה!

ת. 2. לא יגמור אפילו בגינה, עד שיעשר.

ג. כמה זמן יהיה מים מגולים ויִאָסְרוּ?

ת. 1. כדי שיצא הנחש מתחת אוזן הכלי וישתה ויחזור לחורו.

ד. מתי רשאי לחתוך את מקום ניקור הנחש ולאכול את השאר?

ת. 4. בדבר יבש.

ה. להלכה! חבית של תרומה, שנלד בה ספק טומאה, האם צריך לשומרה מטומאת חאי?

ת. 1. אין צורך לשומרה, אך אסור לגרום לה טומאה.

ו. חבית תרומה טהורה, שנשברה בגת העליונה, והתחתונה טמאה, כיצד ינהג? להלכה!

ת. 2. אם יכול להציל ממנה רביעית בטהרה, יציל, ואם לאו – יטמאנה בדל הציל את החולין.

ז. היו בידוי ככרות תרומה, ועכו"ם דורש שיתן לו אחת לטמא אותה, ואם לא יטמא את כולן, כיצד ינהג להלכה!

ת. 1. יניח לפניו אחת מהן על הסלע.

ח. הזורע פשתן של תרומה, מה דינו?

ת. 3. במזיד יופך.

ט. מהו דין מעשר עני בגידולי תרומה?

ת. 4. עניי ישראל ועניי כהנים נוטלים, ועניי ישראל מוכרים את שלהם לכהנים בדמי תרומה, והדמים שלהם.

י. כיצד ניתן לדוש גידולי תרומה?

ת. 4. כל התשובות נכונות.

מבחן מס' 31:

מסכת תרומות / פרק ט' משנה ד' - פרק י' משנה ג'

א. מה דין גידולי תרומה, מה דין גידולי גידולין?

ת. 2. גידולים – תרומה, מדרבנן. גידולי גידולין – חולין.

ב. הלוח והבצל-

ת. 2. של טבל – גידולי גידולין אסורים.

ג. להלכה! שתל שתילי תרומה שנטמאו-

ת. 1. טהרו מלטמא ואסורים מלאכול עד שִׁגְנוּם את האוכל.

ד. בצל של תרומה שנתנו בתוך עדשים, שהדין הוא שהעדשים מותרות לזרים, הוא דוקא כאשר:

ת. 4. כל התשובות נכונות.

ה. דין פת חיטים חמה שניתנה על פי חבית יין של תרומה, תלוי בכך האם:

ת. 3. ריחא מילתא.

ו. להלכה! פת חמה על פי חבית יין של תרומה-

ת. 1. של שעורים אסורה ושל חיטים מותרת.

ז. פת שנאפתה בתנור שהוסק בכמון של תרומה, מה דינה?

ת. 2. מותרת, כי רק ריח נבלע בה, וריחא לאו מלתא.

ח. תלתן של תרומה, שנפל לתוך בור של יין, אין העץ מצטרף לאסור את היין, אף על פי ש...

ת. 3. טעם יצא ופריו שָׁנָה.

ט. זיתי חולין שכבשן עם זיתי תרומה, באיזה אופן מותרים זיתי החולין לזר?

ת. 4. שלמי חולין עם פצועי תרומה.

י. דג טמא עם דג טהור, בכמה בטל הציר? להלכה!

ת. 2. ביותר מאלף.

אהחן זה אוקדש ל־סִד בריאות גוֹי, הַצִּלְחָה בתורה וירא־ע ובכל הענינים ל:

ה' יוֹסֵף קוֹנֵא בן צְבִיָּה ה"ו

רחל מריק יהודית בת היה ליהא תח"י

קוֹתֵיאל לֵאמֹר בן רחל מריק יהודית ה"ו

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 40 – פרשת מצורע
מסכת חלה/ פרק א' משנה ד' – פרק ב' משנה ח'

א. מהו שיעור הקמח לחייב עיסה בחלה?

1. קב וחצי.
2. מעט יותר מחמשה רבעי הקב.
3. קב.
4. קב ושליש.

ב. איזו עיסה פטורה מן החלה?

1. עיסה שתחילתה עיסה וסופה סופגנין.
2. עיסה שתחילתה סופגנין וסופה עיסה.
3. עיסה שתחילתה סופגנין וסופה סופגנין.
4. כל התשובות נכונות.

ג. מהי מעיסה?

1. עיסה שהתלכלכה.
2. עיסת הכלבים.
3. מים רותחים על גבי קמח.
4. קמח על גבי מים רותחים.

ד. חלות תודה שעשאו למכור בשוק, מה דינן?

1. חייב בחלה, כי אמלוכי אמליך.
2. פטור מחלה, דהני הקדש.
3. פטור מחלה, מפני תקנת השוק.
4. חייב בחלה, מפני מראית עין.

ה. האם עיסת הכלבים מטמאה טומאת אכלין?

1. אינה מטמאה טומאת אכלין.
2. מטמאה טומאת אכלין, גם אם אין הרועים אוכלים ממנה, עד שתפסל לאכילת כלב.
3. אם אין הרועים אוכלים ממנה, אינה מטמאה טומאת אכלין.
4. מטמאה גם כשנפסלת לאכילת כלב.

ו. האם חלה ניטלת מן הטהור על הטמא?

1. אינה ניטלת, גזירה שמא יטול מן הטמא על הטהור.
2. ניטלת ולא גזרינן.
3. אינה ניטלת, גזירה שמא יתרום שלא מן המוקף.
4. מדאורייתא אינה ניטלת.

ז. מה דין פירות חוץ לארץ שנכנסו לארץ, ומה דין פירות הארץ שיצאו לחו"ל? **להלכה!**

1. פירות חו"ל שנכנסו לארץ, פטורים מחלה. פירות א"י שיצאו לחו"ל – חייבים.
2. בשני המקרים – חייבים.
3. בשני המקרים – פטורים.
4. פירות חו"ל שנכנסו לארץ, חייבים בחלה. פירות א"י שיצאו לחו"ל – פטורים.

ח. כדי לתרום מן המוקף בעיסה טהורה, צריך...

1. נגיעה.
2. נשיכה.
3. שיהיו סמוכים.
4. שיהיו יבשים.

ט. על מי נאמר במשנה ש"תיקן לאחרים"?

1. זקן זר שאכל חלת קמח.
2. כהן זקן שלא החזיר חלת קמח.
3. זקן זר שאכל חלה טמאה.
4. מי שהפריש משל אחרים בלא רשות.

י. האם סובין ומורסן מצטרפים לשיעור הקמח החייב בחלה?

1. סובין מצטרפים, אך מורסן אינו מצטרף כי הוא גס.
2. מצטרפין, שכן עני אוכל לחם העשוי מעיסה המעורבת בהם.
3. אינם מצטרפים.
4. מצטרפין, כי אין טעמם שונה מטעם הקמח.

מבחן מס' 32:

מסכת תרומות/ פרק י' משנה יא' – מסכת מעשרות/ פרק א' משנה ב'

א. **להלכה!** נכבשים, מבושלים או שלוקים תרומה עם חולין, האם אוסרים?

ת. כל הנכבשים מותרים חוץ מן החסיות, אבל מבושלים או שלוקים – כולם אוסרים.

ב. האם מותר לפטם שמן של תרומה בעיקרי בשמים?
 ת. 4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

ג. אלו משקין מכשירים לקבל טומאה?

ת. 1. מים, טל, יין, שמן, דבש דבורים, קלב, דם.

ד. האם סובין של חיטים של תרומה מותרים לזרים?

ת. 3. של חיטים חדשות – אסורים, של חיטים ישנות – מותרים.

ה. מהי הכמות המינימלית של תרומת מעשר, שאסור לאבדה, אלא חייב להשתדל להמציאה לידי הכהן?

ת. 2. בדמאי טמא – אחד משישים וארבעה בלוג,

ו. האם מותר להאכיל כרשיני תרומה לפרה שכוּרה?

ת. 1. ישראל ששכר מכהן – מותר. כהן ששכר מישראל – אסור.

ז. פרה שנתקבלה בשומא, האם מותר להאכילה כרשיני תרומה?

ת. 2. קיבל ישראל פרה בשומא מכהן – אסור. להיפך מותר.

ח. **להלכה!** האם מותר להדליק בשמן שריפה בבית המשתה ובבית האבל של ישראל, שכהנים יושבים שם?

ת. 4. מותר.

ט. דבר שאין תחלתו אוכל, אבל סופו אוכל – האם חייב במעשרות?

ת. 3. חייב רק כאשר יעשה אוכל.

י. מהו "משִׁיבֵחִילוי"?

ת. 1. יתחילו להבשיל.

מבחן מס' 33:

מסכת מעשרות/ פרק א' משנה ג' – פרק ב' משנה ח'

א. במי הוי תחילת חיוב במעשרות "משיכניסו שלישי"?
 ת. 1. בזיתים ובתבואה.

ב. מתי חייבים שקדים במעשרות?

ת. 3. מרים – בקטן, מתוקים – בגדלן.

ג. מה שאסרו לאכול עראי מפירות אחרי גורן (גמר מלאכה) הוא דוקא...

ת. 1. במולך לשוק.

ד. מהו "עקל"?

ת. 3. סל עשוי מחבלים, שצוברים הזיתים לתוכו

ה. מהו "מרוח"?

ת. 2. החלקת פני כרי של תבואה.

ו. נטל שמן מבין הממל, רשאי לתיתו לתמחוי, כי...

ת. 1. התמחוי הוא כלי שני ואינו מבשל.

ז. **להלכה!** המחליק עיגול של דבילה בענבים, האם הוכשר העיגול לקבל טומאה?

ת. 2. לא הוכשר, כי משקה העומד לצחצח אינו חשוב משקה.

ח. עם הארץ שנתן פירות במתנה בשוק, באיזה מקרה לא יאכלו מהם עראי?

ת. 4. כל התשובות נכונות.

ט. מתי אוכל פועל מן התורה?

ת. 3. העושה במחובר לקרקע – בשעת גמר מלאכה. העושה בתלוש – עד שלא נגמרה מלאכתו.

י. מהן "בנות שבע"?

ת. 4. מין תאנים טובות.

כפתיחה ללימוד מסכת חלה, ולקראת אפיית המצות: קצת מעיקרי הלכות חלה

א) העושה עיסה מאחד מחמשת מיני דגן, מחויב מן התורה להפריש ממנה חלה, ולתת אותה לכהן. ואלו הן חמשת המינים: החיטים והשעורים והכוסמין, שבלת שועל ושיפון.

ב) שיעור העיסה החייבת בחלה: עיסה העשויה מחמשת רבעים קמח, היינו בשיעור ארבעים ושלוש ביצים וחומש ביצה. אפילו עיסה העשויה מכמה מינים החייבים בחלה מצטרפת לשיעור.

ג) אם הפריש מהקמח לפני שנעשה עיסה, לא חלה ההפרשה וחייב להפריש שוב לאחר היותה עיסה.

ד) אם שכח להפריש בהיותה עיסה, עד לאחר שנאפתה, יפריש לאחר האפיה בברכה.

ה) מן התורה אין שיעור כמה להפריש. אך חכמים נתנו שיעור: מעיסת בעה"ב חלק אחד מכ"ד (שהיא מתנה הראויה), והנחתום, כיון שעיסתו גדולה לא חייבוהו לתת, אלא חלק אחד ממ"ח. ואף אם בעה"ב עשה עיסה גדולה – צריך לתת אחד מכ"ד משום לא פלוג, וכן אם עשה הנחתום עיסה קטנה – לא חייבוהו לתת יותר מחלק אחד ממ"ח.

ו) העושה עיסה כדי לטגנה או לבשלה, מפריש ממנה חלה בלא ברכה. אך אם אופים אפילו רק חלק קטן ממנה – כל העיסה מתחייבת בהפרשה עם ברכה.

ז) בחו"ל אין חייב בחלה מהתורה, אלא תקנה דרבנן כדי שלא תשתכח תורת חלה.

בזמן הזה אין נותנים אותה לכהן, אלא שורפים אותה, כיון שהיא טמאה (שכולנו טמאי מתים), כמו"כ בזמן הזה אף בארץ ישראל ההפרשה היא מדרבנן, וע"כ אין צריך להפריש כשיעור הנ"ל אלא סגי בכזית.

המצות שאופין לפסח

המצות, אף שאין בכל עיסה בפני עצמה שיעור חלה, (כי צריכים לעשות עיסות קטנות שלא תחמצנה), עכ"ז חוששין שמא נגעו אחת בשניה או עמדו ביחד על השולחן בשיעור חלה, או שהרי יצטרפו לאחר מכן בקופסא, ע"כ לאחר אפיתן מצרפן ביחד לשיעור חלה ומפריש מהן חלה עם ברכה.

וצריך לשים לב שאכן הפרישו חלה במאפית המצות. ומצויה במצות ערב פסח שנאפות ע"י חבורות, שמחמת חוסר הזמן, או כי רוצים לזכות את האשה בהפרשה, לא מפרישים עדיין. וצריך להזהר ולזכור להפריש לפני יו"ט, אף מגי המצות בלבד אפילו שאין בהן שיעור חלה, שמא הצטרפו במאפיה. וסגי במשהו.

טירחה לכבוד הפסח

קבלה בידי, כל טרח שאדם מטריח את עצמו לכבוד יום טוב של פסח, והוא עי"פ ויגע בטרח, אזי בעסק זה הוא הורג כל המזיקים הנקראים "נגעי בני אדם". ("קב הישר", פרק צ')

וכמו"כ ידוע מהרה"ק מברדיטשוב זי"ע, שהעבודה והיגיעה שמתגיעים בני"ב בשטיפה ובמירוק לכבוד פסח, חשוב לפני הקב"ה כמו התקיעות בראש השנה.

הנבחרים שזכו בהגדרת חודש שבט-אדר:

הרב י.צ. וקסברגר – בני ברק זכה ב-300 ש.

הרב מ. מלכיאל-קניג – ירושלים זכה ב-100 ש.

הרב א. רוטמן – ירושלים זכה ב-50 ש.

הבחי ח.י. קייבל – ביתר זכה ב-50 ש.

מחן זה מוקדש לזכות ארת רחל בת-עט תח"ל
לאריות יאיק אתוק בראות איתנה, נחת מהצאצאים ושאתת הלב

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 41 – פרשת אחרי מות מסכת חלה/ פרק ג' משנה א' – פרק ד' משנה ד'

א. איזו הלכה נוהגת "עד שתתגלגל בחיטים"?

1. מפרישים חלה.
2. ניתן לעשות בטומאה.
3. אוכלין עראי.
4. ניתן לפדות הקדש.

ב. נדמעה העיסה משגלגלה – מה הדין?

1. חייבת בחלה, כי הדימוע לא יכול להפקיע את החיוב שפָּבַר חל.
2. פטורה, שהמדומע פטור.
3. חייבת מסָּפֵק.
4. חייבת, כי המדומע חייב.

ג. נולד לה ספק טומאה עד שלא גלגלה, מה הדין?

1. תעשה בטוהרה.
2. תעשה בטומאה, כי בין כך ובין כך לא רשאי הכהן לאכלה.
3. תעשה בטוהרה, כי תרומה תלויה צריכה שימור.
4. תעשה בטוהרה, גזירה אטו אחרי גלגול.

ד. הקדישה עיסה וגלגלה הגזבר, ואח"כ פדאתה, האם חייבת בחלה?

1. חייבת, כיון שפדתה את העיסה מיד ההקדש.
2. חייבת, כי גם עיסת הקדש חייבת.
3. חייבת מסָּפֵק.
4. פטורה, כי גלגול הקדש פטור.

ה. להלכה! מי שהתגייר כשכבר הייתה לו עיסה מגולגלת, ואחרי גיורו הקרימה הפת בתנור, מה הדין?

1. פטורה, כי בשעת הגלגול עדיין היה גוי.
2. חייבת, כי הקרימה קובעת, והיא היתה לאחר גיורו.
3. פטורה, כי עיסת גרים פטורה.
4. צריך להפריש עליה ממוקם אחר.

ו. עיסה העשויה מחיטים ומאורז, מה דינה?

1. פטורה מִחֻלָּה ואין יוצאים בה חובת מצה.
2. אם יש בדגן שיעור חלה, חייבת בחלה. אך אין יוצאים בה חובת מצה.
3. אם יש בה טעם דגן, חייבת בחלה אפילו אם אין בדגן כשיעור חלה. וכמו"כ יוצא בה חובת מצה.
4. רק אם יש בה טעם דגן וגם יש בדגן לבד שיעור חלה – חייבת בחלה. וכן יוצאים בה חובת מצה.

ז. הכניס שאור טבול לחלה לתוך עיסה שהורמה חלתה, ויש לו קמח

אחר טָּבֵל, כיצד ינהג?

1. ילוש עיסה מהקמח בשיעור שיהיו חמשה רבעים כולל השאור, ומערב עם העיסה שנתערבה בשאור, ומפריש חלה שצריך להפריש מחמשה רבעים.
2. ילוש עיסה מהקמח בשיעור חמשה רבעים מלבד השאור וימשיך כני"ל.
3. יעשה כני"ל ולבסוף יפריש חלה לפי חשבון השאור.
4. ילוש את הקמח ולא יצרפו לעיסה הראשונה, אלא יפריש ממנו חלה עבור העיסה שנתערבה בשאור.

ח. אם אין לו פרנסה ממקום אחר, מוציא חלה על הכל, מדוע?

1. ספיקא דאורייתא לחומרא.
2. כי הוא דבר שיש לו מתירין.
3. גזירה שמא יעררב במזיד.
4. כי טָּבֵל אוסר בכלשהו במינו, ונעשית כל העיסה טבולה לחלה.

ט. שתי עיסות, קב בכל אחת, שנגעו זו בזו, מתי חייב?

1. בשתי נשים, מין במינו.
2. באשה אחת, מין במינו.
3. באשה אחת, שלא במינו.
4. בשתי נשים, כשלוש שני קבין כאחד.

י. להלכה! הנוטל חלה מן הקב, האם הוא חלה?

1. הוא חלה.
2. הוא חלה, בתנאי שהשלים על העיסה אח"כ לשיעור חלה.
3. הוא חלה מסָּפֵק.
4. אינה חלה.

י"ד אדר ב' - י"ב ניסן

תשע"א

מעשר שני פ"ד ט"ג - מסכת חלה / פ"ד ט"ד

קנין המשנה

עידוד לחזרה ושינון משניות / תוכניות מבחנים

המפעל ללימוד

המשנה וההלכה היומית

סוקולוב 56 בני-ברק 51322

טל': 03-5797372-817-819-2-072, פקס: 03-5797372

חמש דקות!

אחד מגדולי דורנו הבקי בכל מכמני התורה סיפר פעם, כיצד זכה לסיים את התלמוד ירושלמי:

בצעירותו כשלמד בישיבה, נהוג היה בכל יום שהבחורים ממתניים בשורה ליד המטבח, והטבח מזג לכל אחד בצלחתו מעט מרק ירקות מזין.

מה עושים הבחורים באותה שעה קצרה? מרפים מעט את מוחם השקוע בתורה בהעברת חוויות ובשיחה רגועה עם החברים.

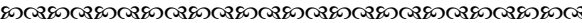
אך אותו הבחור לא ולא! תמיד אחז בידו גמרא קטנה ולמד מתוכה מעט בכל יום! וכך במשך מספר שנים סיים את כל התלמוד ירושלמי! כך גדלים לגדול הדור!!!

והמסר חד וחותך: לדעת להעריך, לא לזלזל בכל אותן דקות פנויות, נצל אותן ונכיר בערכו של הזמן.

ובמיוחד, עכשיו, כשמגיעים הימים, שעסוקים בהם בנקיין הבית לפסח, באפיית המצות, ובשאר ההכנות לחג החירות הממשמש ובא, אם נעריך כל רגע, בוודאי נמצא זמן גם ללימוד המשנה היומית. ונקפיד ביתר שאת, שביחד עם ההכנות הקדושות לחג, לא יעבור עלינו יום ללא לימוד התורה"ק!

מי שבאמתחתו סיפורים מעניינים מגדולי ישראל על כח ההתמדה והקביעות, או על לימוד המשניות, נודה שישלח אלינו בפקס או בדואר.

בצ"ה צל מחנאי חודש זה יוצרנו בנוסף להכרזות החודשיות, עשרה ספרים "צ"ט"ף קטן" מהרה"ק הרבי ר' אלימלך מליצי'אנסק, עם "המלאכה והמלאכה" - ליקוטי נפלא, תפילות, אופרות וסיפורים על ארנו"ה וצ"ט"ף קטן.

עקב חג הפסח, ניתן יהיה להחזיר את 4 המבחנים עד יום

רביעי פר' קדושים כ"ג בניסן תשע"א:

בדואר - לרח' סוקולוב 56 בני-ברק 51322,

או לפקס: 03-5797372.

ניתן לברר קבלת הפקס במשרד: 072-2-819-817 בימים

א-ה בין השעות 14:00-9:00, וביום ו' 00:00-9:00.

סגולת גירסת המשניות לחרוג

היצר הרע ולהכניעו.

(ראשית חכמה, שער הקדושה, פ"ב, י"ג)

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 38 - פרשת שמייני מסכת מעשר שני / פרק ד' משנה ג' - פרק ה' משנה ד'

א. בעל הבית אומר בסלע, ואחר אומר בסלע ואיסר, מי קודם?

1. בעל הבית, כיון שמוסיף חומש.

2. בעל הבית, כי מצנה בו יותר מבשלוחו.

3. האחר, כי תוספת על הקרן עדיפה, מפני שעל החומש יכול להערים.

4. האחר, כיון שהאחר צריך להוסיף גם חומש.

ב. יכול להערים על מעשר שני להפטר מחומש, על ידי שנותן לחברו:

1. את המעות.

2. את פירות הטבל.

3. את פירות מעשר שני.

4. תשובות 1, ו-2 נכונות.

ג. האם מותר למכור פירות מעשר שני?

1. מותר.

2. אסור.

3. אם מוכר על מנת להוליך את הפירות לירושלים, והמעות ישארו חולין - מותר.

4. אם מוכר כדי שיתחלל על דמי המכירה ויהיו המעות נתפסים בקדושת מעשר - מותר.

ד. נתן קידושין לאשה ולא אמר לה: "הרי את מקודשת", האם מקודשת להלכה?

1. אינה מקודשת.

2. אם היו עסוקים באותו ענין ומתוך אותם הדברים עמד וקידש - מוקדשת.

3. מקודשת.

4. אם באותו מעמד דבר אתה בעסקי קידושין, אע"פ שעברו לדבר בענין אחר ואח"כ נתן לה קידושה - מקודשת.

ה. המוצא דינר זהב עם הכסף ועם המעות, מה דינם?

1. הרי הם מעשר, כיון שרגילים לחלל על זהב, כסף ומעות.

2. הרי אלו חולין, אע"פ שרגילים לחלל באופן זה.

3. ספק חולין ספק מעשר, ויהיו מונחים.

4. המעות - מעשר, אך הזהב והכסף - חולין, כי אין הדרך לחלל עליהם.

ו. להלכה! המוצא כלי מתכת וכתוב עליו "קרבן", מה הדין?

1. הכל קרבן (הכלי ומה שבתוכו).

2. הכלי קרבן ומה שבתוכו חולין.

3. הכלי חולין ומה שבתוכו קרבן.

4. הכל חולין (הכלי ומה שבתוכו) ואינו חושש.

ז. אמר לו אביו: "הרי שם מנה של מעשר שני" ומצא מאתיים, מה הדין?

1. הכל חולין.

2. מנה מעשר ומנה חולין.

3. הכל מעשר.

4. לא יגע בהם.

ח. כיצד מציינים כרם רבעי?

1. בסיד.

2. בחרסית.

3. ברגבי אדמה.

4. בסיקרא.

ט. כרם רבעי לדעת בית הלל:

1. יש לו פרט ועוללות.

2. אין לו פרט ועוללות כי הוא ממון הדיוט.

3. יש לו פרט ועוללות כי הוא ממון הדיוט.

4. אין לו פרט ועוללות כי הוא ממון גבוה.

י. בכמה פודים נטע רבעי?

1. בשווי בניכוי ההוצאות.

2. בשווי כולל ההוצאות.

3. בסכום ההוצאות.

4. בסכום ההוצאות ובתוספת חומש.

